

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 47/13

Λουξεμβούργο, 16 Απριλίου 2013

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-274/11 και C-295/13
Ισπανία και Ιταλία κατά Συμβουλίου

Το Δικαστήριο απορρίπτει τις προσφυγές της Ισπανίας και της Ιταλίας κατά της αποφάσεως του Συμβουλίου που εγκρίνει ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα του ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών

Λαμβανομένης υπόψη της αδυναμίας των κρατών μελών να καταλήξουν στη θέσπιση ενός κοινού συστήματος για το σύνολο της Ένωσης εντός εύλογου χρόνου, η προσβαλλόμενη απόφαση συμβάλλει στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης

Οι ενισχυμένες συνεργασίες έχουν ως σκοπό να διευκολύνουν την πραγμάτωση των στόχων της Ένωσης, να διαφυλάσσουν τα συμφέροντά της και να ενισχύουν τη διαδικασία ολοκλήρωσής της. Η απόφαση που εγκρίνει μian ενισχυμένη συνεργασία λαμβάνεται από το Συμβούλιο ως έσχατη λύση, όταν προκύπτει ότι οι σκοποί που επιδιώκονται με τη συνεργασία αυτή δεν μπορούν να επιτευχθούν σε εύλογο χρόνο από την Ένωση ως σύνολο. Λαμβάνεται από το Συμβούλιο, βάσει προτάσεως της Επιτροπής και μετά από έγκριση του Κοινοβουλίου.

Με απόφαση εκδοθείσα το 2011¹, το Συμβούλιο ενέκρινε ενισχυμένη συνεργασία προκειμένου προς δημιουργία προστασίας μέσω ενός ενιαίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας μεταξύ 25 κρατών μελών (επί συνόλου 27 κρατών της Ένωσης), καθόσον η Ισπανία και η Ιταλία αρνήθηκαν να μετάσχουν. Η ως άνω συνεργασία αποσκοπεί επίσης στη δημιουργία κεντρικών καθεστώτων εγκρίσεως, συντονισμού και ελέγχου σε επίπεδο Ενώσεως.

Η Ισπανία και η Ιταλία ζητούν από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου², επικαλούμενες διάφορους λόγους.

Το Δικαστήριο σημειώνει καταρχάς ότι η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) επιτρέπει στην Ένωση να θεσπίσει ευρωπαϊκούς τίτλους διανοητικής ιδιοκτησίας στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς. Εξάλλου, η αρμοδιότητα για τον καθορισμό των γλωσσικών καθεστώτων των τίτλων αυτών συνδέεται στενά με τη θέσπισή τους. Κατά συνέπεια, οι αρμοδιότητες αυτές, εντάσσονται στο πλαίσιο της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, εμπίπτουν σε ένα τομέα συντρεχουσών αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών. Ο μη αποκλειστικός χαρακτήρας των αρμοδιοτήτων αυτών καθιστά το Συμβούλιο αρμόδιο να επιτρέψει την εν λόγω ενισχυμένη συνεργασία.

Με τις προσφυγές τους η Ισπανία και η Ιταλία προσάπτουν κυρίως στο Συμβούλιο ότι, εγκρίνοντας την ως άνω ενισχυμένη συνεργασία, καταστρατήγησε την προϋπόθεση ομοφωνίας και παρέκαμψε την αντίθεση των δύο αυτών κρατών στην πρόταση της Επιτροπής περί του γλωσσικού καθεστώτος του ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών. Εξετάζοντας το επιχείρημα αυτό, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι κανένας κανόνας δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν μεταξύ τους μια ενισχυμένη συνεργασία στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Ένωσης για την άσκηση των οποίων απαιτείται ομοφωνία, σύμφωνα με τις Συνθήκες. Αντιθέτως, από τη ΣΛΕΕ απορρέει ότι, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτουν οι Συνθήκες, για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών είναι πρόσφορη η προσφυγή σε ενισχυμένη συνεργασία και ότι στην

¹ Απόφαση 2011/167/ΕΕ του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2011, για την έγκριση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών (ΕΕ L 76, σ. 53).

² Το Διοικητικό Συμβούλιο υποστηρίζεται από το Βέλγιο, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, την Ιρλανδία, τη Γαλλία, την Ουγγαρία, τις Κάτω Χώρες, την Πολωνία, τη Σουηδία, το Ηνωμένο Βασίλειο, το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή.

περίπτωση αυτή, με την επιφύλαξη ότι το Συμβούλιο δεν έχει δεχθεί ότι η σχετική απόφαση θα ληφθεί με ειδική πλειοψηφία, η ομοφωνία μπορεί να επιτυγχάνεται μόνο με τις ψήφους των συμμετεχόντων κρατών μελών. Επομένως, η απόφαση περί εγκρίσεως ενισχυμένης συνεργασίας, αφού διαπιστώθηκε ότι το ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το γλωσσικό καθεστώς του δεν μπορούσαν να θεσπιστούν εντός ευλόγου χρόνου από την Ένωση στο σύνολό της, ουδόλως συνιστά καταστρατήγηση της προϋποθέσεως ομοφωνίας, ούτε αποκλείει τα κράτη μέλη που δεν συναίνεσαν στα αιτήματα περί ενισχυμένης συνεργασίας, αλλά συμβάλλει στη **διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκληρώσεως**, λαμβανομένης υπόψη της αδυναμίας επιτεύξεως συμφωνίας περί ενός κοινού καθεστώτος για το σύνολο της Ένωσης εντός ευλόγου χρόνου.

Το Δικαστήριο εξετάζει στη συνέχεια το επιχείρημα της Ισπανίας και της Ιταλίας που στηρίζεται στη διάταξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την οποία το Συμβούλιο δεν μπορεί να επιτρέψει ενισχυμένη συνεργασία παρά μόνον «*ως έσχατη λύση*», εφόσον αυτό διαπιστώσει ότι οι επιδιωκόμενοι στόχοι της συνεργασίας αυτής δεν μπορούν να επιτευχθούν μέσα σε εύλογο χρόνο από την Ένωση στο σύνολό της». Το Δικαστήριο υπογραμμίζει συναφώς ότι τα συμφέροντα της Ενώσεως και η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκληρώσεως προφανώς δεν θα διασφαλιζόνταν αν κάθε ατελέσφορη διαπραγμάτευση μπορούσε να οδηγήσει σε μία ή περισσότερες ενισχυμένες συνεργασίες, σε βάρος της αναζητήσεως συμβιβασμού που να παρέχει τη δυνατότητα θεσπίσεως κανονιστικής ρυθμίσεως στο σύνολο της Ένωσης. Εντούτοις, προκύπτει εν προκειμένω ότι το Συμβούλιο εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία ότι πληρούτο η προϋπόθεση ότι μια τέτοια απόφαση μπορούσε να ληφθεί μόνον «*ως έσχατη λύση*».

Εν προκειμένω, ορθώς ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι η νομοθετική διαδικασία που κινήθηκε με σκοπό τη θέσπιση ενιαίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε επίπεδο Ενώσεως είχε αρχίσει το 2000 και εξελίχθηκε σε πολλά στάδια. Επίσης, προκύπτει ότι συζητήθηκε ένας σημαντικός αριθμός διαφόρων γλωσσικών καθεστώτων για το ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μεταξύ του συνόλου των κρατών μελών στο πλαίσιο του Συμβουλίου και ότι δεν υπήρξε για κανένα από τα καθεστώτα αυτά, είτε με, είτε χωρίς πρόβλεψη συμβιβαστικών προτάσεων, κάποια υποστήριξη ικανή να οδηγήσει στη θέσπιση, σε επίπεδο Ενώσεως, ενός πλήρους «*νομοθετικού πλαισίου*» σχετικού με ένα τέτοιο δίπλωμα.

Το Δικαστήριο κρίνει αβάσιμη την επιχειρηματολογία της Ισπανίας και της Ιταλίας κατά την οποία η προστασία την οποία παρέχει το εν λόγω ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας δεν προσφέρει κάτι περισσότερο όσον αφορά την ομοιόμορφη προστασία και, επομένως, όσον αφορά την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, σε σχέση με την κατάσταση που προκύπτει από την εφαρμογή των κανόνων της ΣΕΔΕ³. Πράγματι, τα ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας που χορηγούνται σύμφωνα με τους κανόνες της ΣΕΔΕ δεν παρέχουν ενιαία προστασία εντός των μετεχόντων στη σύμβαση αυτή κρατών, αλλά εξασφαλίζουν, εντός καθενός των κρατών αυτών, μια προστασία της οποίας το περιεχόμενο ορίζεται από το εθνικό δίκαιο. Αντιθέτως, το ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση παρέχει μια ενιαία προστασία στο έδαφος όλων των κρατών μελών που μετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία. Εξάλλου, σε αντίθεση με όσα υποστηρίχθηκαν, **η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θίγει την εσωτερική αγορά ή την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή της Ένωσης**. Επιπλέον, κατά το Δικαστήριο, **η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θίγει τις αρμοδιότητες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών** που δεν μετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία. Ασφαλώς είναι ουσιώδους σημασίας να μην οδηγεί μια ενισχυμένη συνεργασία στη λήψη μέτρων που να εμποδίζουν τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη να ασκήσουν τις αρμοδιότητές τους και τα δικαιώματά τους και να αναλάβουν τις υποχρεώσεις τους, τα συμμετέχοντα όμως στη συνεργασία αυτή κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν κανόνες με τους οποίους τα μη συμμετέχοντα δεν θα συμφωνούσαν αν μετείχαν στη συνεργασία αυτή. Η θέσπιση τέτοιων κανόνων εξάλλου δεν θίγει το δικαίωμα των μη μετεχόντων κρατών μελών να μετάσχουν στο μέλλον στην εν λόγω ενισχυμένη συνεργασία.

³ Σύμβαση περί χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (σύμβαση περί του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας), που υπογράφηκε στο Μόναχο (Γερμανία) στις 5 Οκτωβρίου 1973 και άρχισε να ισχύει στις 7 Οκτωβρίου 1977.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το ["Europe by Satellite"](#) 📠 (+32) 2 2964106